

berørte om Delingen af de 2 Skatter, og, som man er gaaet ind paa, da er det kun optaget, fordi Communalbestyrelsen har fundet sig paa en Maade nødt til at tiltræde denne Deling, hvormod den fra først af har udtalt sin bestemte Formening om, at disse 2 Skatter rettest burde være en enkelt Skat og lignede efter Formue og Leilighed.

Indenrigsministeren: Den væsentligste Modification, der er foregaaet, er, at der er tilføjet en § 2 til Vejledning ved Næringsfattens Ansættelse, thi saaledes ibetmindste som Skattecommissiøns og Communalbestyrelsens Erklæring forelå, troer jeg, det allerede har været deres Mening, at den Formue, som man kaldte den effective Formue, det vil sige, den, som har noget at betyde, skulde desforuden være Skat i 2den Klasse. Regjeringen forsøgte ikke paa at give nærmere Regler i saa Henseende, men antog netop, at det var Communalbestyrelsens Dnsse, at Afgjørelsen mere maatte overlades til Skattecommissiøns Skjøn. Men jeg skal aldeles ikke erklære mig imod Forslaget; tværtimod troer jeg, der er vundet Noget ved, at man nu i § 2 har givet en bestemt Regel, en noget større Vejledning ved Skatternes Fordeling. Smidlertid skal jeg dog gøre opmærksom paa, at Pointet i § 2 er de Ord: „en saadan Formue, at de kunne taale at svare yderligere Bidrag“, hvorved man dog tilsidst som næsten altid i disse Forhold er henvisst til et Skjøn af vedkommende Skattecommissiøn, og nærmere kan man ikke komme det. — Naar en æret Taler har henvisst til, at det ved denne Præcision af Begrebet: „Formue, som kan taale yderligere Bidrag“ i anden Klasse af Formuefattens maatte kunne bevirke, at Skatteevnen maatte endogsaa kunde blive større hos Classen for „Formue og Leilighed“ end hos Classen for „Næringsdrivende“, saa er det ganske naturligt, at man henviser dertil som en Grund til at foretage en Forandring af $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$. Jeg maa iøvrigt bemærke for det Tilfælde, at Noget skulde have overseet det, at det er Halvdelen af hele Udgiften, det vil sige: Skatten paa Formue og Leilighed skal udgjøre Halvdelen af hele Ud-

giften, den skal svare lige til Næringsfattens Beløb, ligesom $\frac{1}{3}$ af hele Udgiften betegner det Halve af Næringsfattens Beløb. Slutningen af § 2 er ligesom en naturlig og billig Regel.

Wessely: Jeg skal blot tillade mig den ganske korte Bemærkning, at det forekommer mig, at, hvad jeg yttrede ved 1ste Behandling af denne Sag om, at man her kommer ind paa en Skat, hvis Regler man ikke kender, har vundet forøget Styrke ved det Forslag, der er fremsat af det ærede Udvalg, idet de Regler, man før havde, skjøndt man ikke kender dem, om Næringsfattens Ansættelse, nu ikke længere skulle følges, men derimod nogle andre.

Ordføreren: Jeg skal med Hensyn til det gjentagne Spørgsmaal, som min ærede Ven har gjort, tillade mig at bemærke, at det virkelig er umuligt at angive bestemte Regler, hvorefter saavel Næringsfat, som hvorefter den nye, saakaldte Hjælpefat bliver at ligne. Det vil i ethvert Tilfælde beroe paa noget saa Concret, at, naar man vilde forsøge paa at nedskrive Regler, der i Almindelighed skulde følges og være ufravigelige, vilde de blive mere vildledende end vejledende, og jeg maa saaledes tilstaae, at de Anker, der gjøres over, at Reglerne for Nærings- og Hjælpefattens Ansættelse ikke ere bekendtgjorte, forekomme mig at være ubegrundede, idet jeg, som har et nøie Bekendtskab med Skattepaaligningen, med Sandhed kan sige, at det ikke er muligt at meddele udtømmende Regler, der i saa Henseende skulde ufravigelig følges.

Krabbe: Hvad der har Betænkelighed for mig med Hensyn til at stemme for Udvalgets forandrede Forslag, er, at Communalbestyrelsen udtrykkeligt har ønsket den Bestemmelse, at der under Hjælpefattens ikke medtages den Indkomst, hvoraf Næringsfat svares; og jeg er bleven bestyrket i min Betænkelighed derved, at det ærede Udvalg i sin Motivering af Forslaget har aldeles modsatte Anskuelser. Mig forekommer det ogsaa, at, naar denne Forandring skeer, vilde de Næringsdrivende under visse Omstændigheder kunne komme til at svare en større Deel af Næringsfattens, end de burde. Den ærede Landssthingsmand, der sidder bag-